

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1079/2021
25.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Тешовић адвокат из ..., против туженог Грађевинског предузећа „ББ“ ДОО Нови Сад, чији је пуномоћник Миодраг Војновић адвокат из ..., ради утврђења, накнаде штете и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3691/20 од 25.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.08.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3691/20 од 25.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1297/2020 од 09.10.2020. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе извршено поднеском тужиоца од 01.09.2020. године. Ставом другим изреке, одбачена је као неблаговремена тужба у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се поништи као незаконит анекс бр. 1 од 15.11.2018. године уговора о раду бр. ../2016 од 30.05.2017. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду од 10.12.2018. године, обавезе тужени на исплату укупног износа од 328.311,52 динара на име накнаде штете (у складу са одредбом члана 191. став 5. Закона о раду) са законском затезном каматом од дана пресуђења до дана исплате, исплати на име изгубљене зараде за период од 10.12.2018. године до 31.07.2019. године новчане износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате, као и све заостале зараде почев од 01.08.2019. године до дана пресуђења са припадајућом законском затезном каматом од дана доспелости до дана исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом парничне трошкове у износу од 32.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате у року од осам дана. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за тражену законску затезну камату на досуђене трошкове поступка од дана правноснажности до дана извршности пресуде. Ставом шестим изреке, тужилац је ослобођен обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3691/20 од 25.01.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1279/20 од 09.10.2020. године у делу којим је одбачена тужба, одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и делу којим је усвојен захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијским наводима да побијана другостепена пресуда не садржи разлоге о битним чињеницама и да постоји противречност између датих разлога и исправа, исказа и изведених доказа указује се на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана која није законски разлог за овај правни лек (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП). Нису основани наводи ревидента о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, учињеној у другостепеном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, уговором о раду од 30.05.2017. године тужилац је распоређен на послове возача цистерне за гориво и бетонске пумпе VI у организационој целини „Служба механизације“, предвиђено Правилником о организацији и систематизацији послова туженог од 10.10.2016. године. За означено радно место тражи се III степен стручне спреме - KB, средња стручна спрема саобраћајног смера, радно искуство од пет година, возачка дозвола „Б, Ц, Д и Е“ категорије и АДР сертификат (који тужилац не поседује). Тужени је 19.11.2018. године доставио тужиоцу понуду за закључење анекса уговора о раду од 30.05.2017. године којим га премешта на радно место возача у истој служби због потребе процеса и организације рада јер, је у периоду од августа до октобра 2018. године дошло до флукуације запослених услед чега је настала потреба за повећањем броја извршилаца на радном месту возача. Уз понуду тужиоцу је достављен примерак анекса уговора о раду и остављен му рок од осам радних дана за изјашњење, уз упозорење да ће се сматрати да је понуду одбио ако се о њој не изјасни у наведеном року и да му се зато може отказати уговор о раду у складу са чланом 179. став 5. тачка 2. Закона о раду. За радно место возача на које се тужилац премешта понуђеним анексом уговора о раду потребан је III степен стручне спреме - KB, средња стручна спрема саобраћајног смера, радно искуство у трајању од пет година и возачка дозвола „Б, Ц, Д и Е“ категорије. Тужилац није потписао анекс уговора о раду због чега је тужени 10.12.2018. године донео решење о отказу уговора о раду.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 5. Закона о раду прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе

послодавца, и то ако одбије закључење анекса уговора о раду у смислу члана 171. став 1. тачке 1-5 тог закона (тачка 2).

У конкретном случају, тужиоцу је понуђено закључење анекса уговора о раду из разлога предвиђеног чланом 171. став 1. тачка 1. Закона о раду јер је због флукуације запослених у периоду пре понуде учињене тужиоцу настала потреба за повећањем броја извршилаца на радном месту на које се тужилац премешта (разлог који је тужилац у поднеску од 05.07.2019. године учинио неспорним). Уз анекс уговора о раду тужиоцу је достављено обавештење, сачињено у складу са чланом 172. став 1. Закона о раду, а тужилац се понуђеним анексом распоређује на друге одговарајуће послове у смислу члана 171. став 2. тог закона. Тужилац није у остављеном року потписао анекс уговора о раду, због чега су били испуњени услови да му се откаже уговор о раду из разлога предвиђеног цитираном законском одредбом.

По оцени Врховни касациони суд, наводима ревизије неосновано се оспорава правилност примењеног материјалног права. Одредба члана 172. став 1. Закона о раду обавезује послодавца да уз анекс уговора о раду достави писмено обавештење са садржином прописаном у наведеној одредби. Тужени је по овој одредби поступио. Ревидент сматра да је побијано решење незаконито јер није удовољено његовом захтеву за доставу Правилника о организацији и систематизацији послова. Овај навод тужилац је истицао и у жалби и о истом се другостепени суд изјаснио у образложењу донете пресуде, а разлоге другостепеног суда у погледу тог навода жалбе прихвата и ревизијски суд.

Са свега наведеног, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић